

Skatteministeriet

Notat

18. september 2020

J.nr. 2020-2583

Kontor: AKO

Initialer:ABL/TCO

Rammenotat til EU-specialudvalg for skatter og afgifter

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, KOM(2020) 314.

Der er tale om et nyt notat.

1. Resumé

Kommissionen har den 15. juli 2020 fremsat forslag til ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC7). Forslaget er 22. juli 2020 fremsat i dansk sprogversion. Kommissionens forslag indebærer, at medlemsstaterne skal indføre regler, der forpligter digitale platforme til at indberette oplysninger om de enkelte sælgers indtægter opnået via platformen til de nationale skattemyndigheder. Medlemsstaterne vil endvidere skulle indføre regler om platformenes identifikation af de enkelte sælgere og de lande, hvori de er hjemmehørende. Det foreslås derudover, at EU-landenes nationale skattemyndigheder automatisk udveksler de modtagne oplysninger.

Herudover indeholder direktivet forslag til en række justeringer af det eksisterende direktivs regler, som udgør en opfølgning af den evaluering, der blev gennemført af direktivet i 2019.

Af Kommissionens forslag fremgår endvidere, at medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner ved manglende eller mangelfuld indberetning af oplysninger, som er omfattet af indberetningspligten.

Regeringen ser positivt på forslaget.

2. Baggrund

ECOFIN vedtog 15. februar 2011 direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC). Direktivet indeholder en række regler og procedurer for (automatisk) udveksling af information mellem EU-landenes skattemyndigheder. Direktivet er revideret og styrket flere gange – første gang 9. december 2014 med DAC2, som ophæver bankhemmeligheden i EU, og senest 25. maj 2018 med DAC6, som indfører indberetningspligt for skatterådgivere, når de anvender ordninger med særlige kendetegn, som kan indikere skatteundgåelse.

Det foreliggende forslag til revision af DAC (DAC7) er en del af Kommissionens pakke om fair og enkel beskatning af 15. juli 2020, der skal støtte EU's genopretning efter covid-19, og som udover direktivforslaget omfatter en handlingsplan, der præsenterer en række kommende initiativer til retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien, samt en meddelelse fra Kommissionen om god skatteforvaltning i og uden for EU,

som udover at opliste allerede igangsatte initiativer fremhæver områder, der kan forbedres.

I de seneste år har EU fokuseret sin indsats på at tackle skatteunddragelse og skatteundgåelse samt øge gennemsigtigheden på skatteområdet. Der er foretaget væsentlige forbedringer og sket store fremskridt, herunder også med hensyn til udveksling af oplysninger. En evaluering¹ af direktivet for administrativt skattesamarbejde viste dog, at der fortsat er behov for at forbedre de eksisterende bestemmelser, der vedrører alle former for udveksling af oplysninger og administrativt samarbejde. Navnlig på følgende punkter viste evalueringen, at der var behov for forbedringer:

- Fortolkningen af begrebet ”forudsigelig relevans” i forbindelse med anmodning om oplysninger fra et andet lands skattemyndigheder.
- Adgang til at anmode om oplysninger for en gruppe skatteydere fra et andet lands skattemyndigheder.
- Reglerne om at gennemføre samtidig kontrol.
- Reglerne om at tillade, at embedsmænd fra en medlemsstat er til stede ved en undersøgelse i en anden medlemsstat.

Ud over at styrke de eksisterende regler følger forslaget op på de udfordringer, som digitaliseringen af økonomien udgør, herunder mhp. at hjælpe skattemyndighederne med bedre og mere effektivt at opkræve skatter og holde trit med den nye udvikling.

OECD har således 3. juli 2020 offentliggjort “Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy”², som omhandler indberetning af indtægter fra sælgere i forbindelse med levering af tjenester via digitale platforme med henblik på efterfølgende udveksling af oplysninger mellem landene. Direktivforslaget tager udgangspunkt i disse regler med henblik på at etablere en tilsvarende ordning inden for EU.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 115 og skal behandles efter den særlige lovgivningsprocedure, som kræver enstemmighed i Rådet og høring af Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg.

Forslaget er fremsat i dansk sprogversion den 22. juli 2020.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag indebærer, at medlemsstaterne skal indføre regler, der forpligter digitale platforme til at indberette oplysninger om indtægter fra sælgere i forbindelse med

¹ Europa-Kommissionen, arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om evaluering af Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (SWD (2019) 328 final).

² <https://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/model-rules-for-reporting-by-platform-operators-with-respect-to-sellers-in-the-sharing-and-gig-economy.pdf>

levering af varer eller tjenesteydelser via digitale platforme med henblik på efterfølgende udveksling af oplysninger mellem landene. Formålet er at sikre, at der sker korrekt beskatning af brugerne af de digitale platforme. Derudover er formålet at sikre ensartede retningslinjer for de digitale platformes indberetning af oplysninger til skattemyndighederne, ligesom forslaget skal sikre, at de digitale platforme ikke skal indberette de samme oplysninger til flere medlemsstaters skattemyndigheder.

Kommissionens forslag indeholder desuden en række ændringer af de eksisterende bestemmelser om udveksling af oplysninger og administrativt samarbejde samt en udvidelse af anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger, som skal styrke det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne ved at adressere de svagheder i det gældende direktiv (DAC), som evalueringen har påvist.

Indberetningsregler for digitale platforme

Forslaget indebærer dels en pligt for digitale platforme til at indsamle og kontrollere oplysninger med henblik på at identificere sælgere, som anvender platformen til at sælge deres varer, levere deres tjenesteydelser eller investere og låne i forbindelse med crowdfunding, dels pligt for digitale platforme til at indberette disse oplysninger. Derudover indeholder forslaget bestemmelser om pligt til at udveksle de indberettede oplysninger med den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor sælgeren er hjemmehørende, og til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende, hvis der er tale om udlejning af fast ejendom.

Det bemærkes, at forslaget på dette punkt tager udgangspunkt i OECDs modelregler, men at forslaget går videre end modelreglerne primært i forhold til de aktiviteter, der vil skulle indberettes oplysninger om. OECDs modelregler omfatter alene udlejning af fast ejendom og personlige service (arbejdsydelser). Ud over disse to aktiviteter omfatter DAC7 crowdfunding, salg af varer og udlejning af transportmidler.

Der vil efter forslaget skulle indføres sanktioner, der vil skulle anvendes i tilfælde, hvor forpligtelserne efter forslaget ikke overholdes. Efter forslaget skal sanktionerne være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende effekt.

Det bemærkes, at der er tale om et minimumsdirektiv. EU-landene kan f.eks. nationalt fastlægge yderligere områder, hvor der skal foretages indberetning, hvis de ønsker dette.

Forslaget indeholder bestemmelser, som pålægger platforme etableret inden for EU eller med fast driftssted i EU en registrerings- og indberetningspligt. Forslaget indeholder imidlertid også bestemmelser om, at platforme etableret i tredjelande uden fast driftssted inden for EU pålægges registrerings- og indberetningspligt, herunder at disse vil skulle kunne sanktioneres effektivt, dvs. at der skal sikres en afskrækkende effekt i forhold til ikke at overholde reglerne. Det er lagt op til medlemsstaterne selv at vurdere, hvilke sanktioner som er passende.

Ændring af de eksisterende bestemmelser

DAC indeholder en definition af begrebet ”forudsigelig relevans”, som finder anvendelse i forbindelse med anmodning om oplysninger fra et andet lands skattemyndighed. Begrebet er ikke nærmere defineret i DAC, men lægger sig op ad det tilsvarende begreb i OECDs modeloverenskomst. En oplysning skal være forudsigelig relevant for, at man kan anmode et andet lands skattemyndigheder om den. Dette indebærer et krav om, at der på det tidspunkt, hvor der fremsættes en anmodning, er en rimelig mulighed for, at oplysningerne vil være relevante for at sikre den korrekte anvendelse af bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller af den nationale lovgivning i den medlemsstat, der anmoder om oplysningerne. Hvorvidt de oplysninger, der udleveres, faktisk viser sig at være relevante, er ikke afgørende. Man kan derimod ikke tage på rene ”fisketure”, hvor der ikke er tilstrækkeligt belæg for at sige, at oplysningerne må forudsiges at være relevante, men hvor man håber, at der blandt de oplysninger, der spørges om, vil være noget, som kan bruges. Det er i denne forbindelse ikke nødvendigvis en forudsætning, at en eller flere konkrete skatteydere identificeres i anmodningen. Der kan også spørges om oplysninger vedrørende grupper af skatteydere. Begrebet ”forudsigelig relevant” har dog givet anledning til fortolknings tvivl. Med forslaget præciseres det, at en medlemsstat – før der anmodes om oplysninger – er forpligtet til at udtømme alle de sædvanlige informationskilder, som efter omstændighederne kunne være brugt i forbindelse med indhentning af de ønskede oplysninger og have forfulgt alle til rådighed stående muligheder. Hvis dette imidlertid er uforholdsmæssigt vanskeligt, eller det risikeres at formålet med undersøgelsen forspildes, finder forpligtelsen ikke anvendelse.

Ved gruppeanmodninger – som vedrører en gruppe af skatteydere, som ikke kan identificeres individuelt, men som i stedet beskrives med et fælles sæt karakteristika – præciseres det i forslaget, at den bistandssøgende myndighed skal give den bistandssøgte myndighed en række oplysninger, herunder en omfattende beskrivelse af gruppens karakteristika og en forklaring af retsregler, der finder anvendelse, og af de forhold og omstændigheder, der førte til anmodningen.

I DAC er det nærmere fastsat, hvilke indkomstarter der er omfattet af automatisk udveksling mellem medlemsstaterne. Med forslaget føjes royalties til listen af indtægtskategorier, der er genstand for udveksling af oplysninger.

Med forslaget indføres en forpligtelse til at besvare en anmodning om samtidig kontrol eller tilstedeværelse af en embedsmand fra en anden medlemsstat i forbindelse med en undersøgelse i en anden medlemsstat. Svarfristen er 30 dage til at bekræfte myndighedens accept eller give et begrundet afslag til den bistandssøgende myndighed. De hidtidigt gældende regler på området indeholder ikke en sådan frist.

Derudover tilføjes en udtrykkelig og klar retlig hjemmel til at gennemføre fælles revisioner mellem to eller flere medlemsstater.

Desuden indeholder forslaget bestemmelser om, at de oplysninger, der udveksles i henhold til DAC, kan anvendes til administration, vurdering og håndhævelse af reglerne om moms

og andre indirekte skatter, at medlemsstaterne skal undersøge og evaluere effektiviteten af det administrative samarbejde i henhold til direktivet og meddele Kommissionen resultaterne af deres evaluering hvert år, og at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i tilfælde af brud på persondatasikkerheden kan beslutte at anmode Kommissionen om at suspendere udvekslingen af oplysninger med den eller de medlemsstater, hvor overtrædelseren fandt sted.

Derudover præciseres det, at de oplysninger, der er udvekslet i henhold til DAC7, kan anvendes til administration, vurdering og håndhævelse af reglerne om moms og andre indirekte skatter.

Forslaget indeholder tillige regler om at tillade, at embedsmænd fra en medlemsstat er til stede under en undersøgelse i en anden medlemsstat.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med TEUF art. 115.

Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen udtaler, at forslaget er i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet. Forslaget omhandler det administrative samarbejde på beskatningsområdet, og omfatter visse ændringer i reglerne for at forbedre den måde, hvorpå de eksisterende bestemmelser, der omhandler grænseoverskridende samarbejde mellem skatteforvaltninger fra forskellige medlemsstater, fungerer. Forslaget indebærer også en udvidelse af anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger om digitale platformsoperatører ved at forpligte dem til at indberette indtægter fra sælgere af varer og tjenesteydelser, som gør brug af de pågældende platforme.

Anvendelsen af de eksisterende bestemmelser i direktivet har vist, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne. Mens nogle medlemsstater er villige til at samarbejde og udveksle oplysninger fuldt ud, anlægger andre medlemsstater en restriktiv tilgang eller afviser udveksling af oplysninger. Endvidere har visse bestemmelser vist sig at være utilstrækkelige til at imødekomme skattemyndighedernes behov i forbindelse med samarbejde med andre medlemsstater over tid.

Desuden har den øgede brug af digitale platforme til levering af tjenester og salg af varer ført til uoverensstemmende indberetninger om indtægter fra sælgere, hvilket udgør en stor risiko for skatteunddragelse. Selv om nogle medlemsstater har indført en indberetningspligt i deres nationale lovgivning, viser erfaringerne, at de nationale bestemmelser til bekæmpelse af skatteunddragelse ikke kan blive effektive, især når de aktiviteter, opmærksomheden er rettet imod, udføres på tværs af grænserne.

Retssikkerhed og klarhed kan kun sikres ved at rette op på denne ineffektivitet ved hjælp af et fælles regelsæt, der gælder for alle medlemsstater. Det indre marked har brug for en

solid mekanisme til at lukke disse smuthuller på en ensartet måde og rette op på eksisterende forvridninger ved at sikre, at skattemyndighederne modtager relevante oplysninger rettidigt. En harmoniseret lovgivning om indberetning i EU forekommer nødvendig, navnlig i lyset af den udbredte grænseoverskridende dimension af de tjenester, der leveres via platformene. I betragtning af, at indberetningspligten med hensyn til indtægter fra brug af digitale platforme primært har til formål at informere skattemyndighederne om aktiviteter med en dimension, der går ud over en enkelt jurisdiktion, er det nødvendigt at gå i gang med et sådant initiativ gennem en indsats på EU-plan for at sikre en ensartet tilgang til det konstaterede problem.

EU er derfor bedre i stand til at løse de konstaterede problemer end de enkelte medlemsstater og sikre, at systemet for udveksling af oplysninger og det administrative samarbejde bliver effektivt og fuldstændigt. For det første vil det sikre en ensartet anvendelse af reglerne i hele EU. For det andet vil alle digitale platforme, der er omfattet af reglerne, være underlagt samme indberetningskrav. For det tredje vil indberetningen blive ledsaget af udveksling af oplysninger, som betyder, at skattemyndighederne vil få oplysninger om den indkomst, der tjenes via en digital platform.

Den danske regering vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da grænseoverskridende skatteunddragelse bedst bekæmpes på EU-niveau og internationalt. Gennem fælles regler om indberetningspligt og udveksling af de indberettede oplysninger mellem landene, vil man kunne undgå smuthuller for skatteundgåelse, der kan opstå ved implementering af forskellige regelsæt på området i de enkelte lande. Både kampen mod skatteundgåelse og det indre marked sikres derfor bedst ved et fælles regelsæt om indberetningspligt for dele- og platformsøkonomi. Derudover vil der ved reglerne om udveksling af de modtagne oplysninger mellem medlemsstaterne kunne opnås et større vidensniveau om dele- og platformsøkonomi i de enkelte medlemsstater, end der vil kunne opnås ved nationale regler på området. Det vurderes således, at et fælles regelsæt vil være mere effektivt til at bekæmpe skatteundgåelse end et nationalt baseret regelsæt.

For så vidt angår justeringerne af det eksisterende DAC bemærkes, at der er tale om justeringer af regler om et administrativt samarbejde, som er baseret på EU-lovgivning, hvorfor ændringer heraf naturligt også vil skulle gennemføres ved EU-lovgivning.

6. Gældende dansk ret

Indberetningspligt - fritidsbolig

Efter skatteindberetningslovens § 43, jf. lov nr. 1536 af 19. december 2017, skal en virksomhed, som efter aftale med en skattepligtig forestår udlejning af den skattepligtiges fritidsbolig, indberette til Skatteforvaltningen om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået ved udlejning af fritidsboligen gennem virksomheden det forudgående kalenderår. Indberetningen skal tillige indeholde oplysninger til identifikation af virksomheden og fritidsboligen.

Virksomheder, som ikke er indberetningspligtige efter skatteindberetningslovens § 43 (udenlandske udlejningsbureauer), kan efter aftale med den skattepligtige foretage indberetning af de oplysninger, som ville være omfattet af indberetningen efter skatteindberetningslovens § 43.

Indberetningspligt – dele- og platformøkonomi

Som konsekvens af den politiske aftale om bedre vilkår for vækst og korrekt skattebetaling i dele- og platformøkonomien, er der sket en række ændringer i forhold til den skattemæssige behandling af deleøkonomiske indtægter, der indberettes gennem en tredjepart. Dette er sket ved lov nr. 1727 af 27. december 2018 med ikrafttrædelse den 1. januar 2021 for så vidt angår ændringen af skatteindberetningslovens § 43.

Fra den 1. januar 2021 udvides skatteindberetningslovens § 43 til – ud over udlejning af fritidsboliger – også at omfatte indberetning af indtægter fra helårsbolig samt biler, lystbåde og campingvogne mv.

Indberetningspligten omfatter udlejning af såvel danske som udenlandske boliger ejet af danske skatteydere. Indberetningspligten påhviler den formidler, der formidler udlejningen for den skattepligtige. Udlejningen kan være formidlet gennem en række af formidlere, men det vil alene være den formidler, der er nærmest udlejeren, der vil have de nødvendige oplysninger til at opfylde indberetningspligten, hvorfor indberetningspligten påhviler denne formidler. Ved den formidler, der er nærmest udlejeren, forstås den formidler, der har indgået formidlingsaftalen med udlejeren, og som derfor er den formidler, der udbetaler lejeindtægten til udlejeren.

Fra 1. januar 2021 kan en virksomhed, der ikke er indberetningspligtig (udenlandske virksomheder), fortsat indberette de samme oplysninger, som er omfattet af indberetningspligten for virksomheder, der er indberetningspligtige.

Samarbejde med udenlandske myndigheder

Det nuværende internationale retsgrundlag for administrativ bistand i skattesager indebærer i visse tilfælde, at udenlandske, færøske eller grønlandske embedsmænd kan være til stede ved Skatteforvaltningens kontrol af f.eks. en dansk virksomhed, dog således at de pågældende ikke har beføjelse til at intervenere i kontrollen.

Efter skattekontrollovens § 67, jf. lov nr. 1535 af 19. december 2017, gælder bestemmelserne i straffelovens 14. kapitel om forbrydelser mod den offentlige myndighed m.v. og 16. kapitel om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v. for embedsmænd fra Færøerne, Grønland eller en fremmed jurisdiktion, der befinder sig her i landet som led i ydelse eller modtagelse af administrativ bistand i skattesager, når denne bistand sker i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser efter EU-retlige regler, en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om administrativ bistand i skattesager.

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 67 giver udenlandske skattemedarbejdere samme rettigheder og pligter, som Skatteforvaltningens medarbejdere, når de deltager i en skattekontrol på danske område. Bestemmelsen angår således situationer, hvor embedsmænd fra fremmede jurisdiktioner befinder sig på dansk territorium, fordi de ledsager danske embedsmænd fra Skatteforvaltningen under gennemførelse af en kontrol på dansk territorium.

Embedsmændene fra en fremmed jurisdiktion har bl.a. samme tavshedspligt om den skattepligtiges økonomiske forhold, som Skatteforvaltningen har efter skatteforvaltningslovens § 17, og skal overholde reglerne i straffelovens 16. kapitel om forbrydelser i offentlig tjeneste og hverv m.v., men bestemmelsen er ikke udtryk for, at der tillægges de pågældende udenlandske embedsmænd beføjelser til at intervenere i sagsbehandlingen på dansk territorium.

Udveksling af oplysninger

Udveksling af oplysninger med andre landes skattemyndigheder er implementeret i dansk ret ved en henvisning i skattekontrollovens § 66, jf. lov nr. 1535 af 19. december 2017, til det relevante direktiv i skattekontrolloven.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det fremgår af DAC7, at direktivet skal være implementeret i dansk ret således, at de nye bestemmelser vil kunne træde i kraft den 1. januar 2022.

En gennemførelse af DAC7 vil indebære, at skatteindberetningslovens § 43 vil skulle tilpasses, så de aktiviteter, der vil skulle indberettes oplysninger om efter DAC7 afspejles i skatteindberetningslovens § 43.

Skattekontrollovens § 67 vil skulle ændres således, at udenlandske embedsmænd vil kunne deltage aktivt under gennemførelse af en kontrol på dansk territorium.

Der vil skulle indføres sanktioner, som skal anvendes i tilfælde, hvor forpligtelserne efter DAC7 ikke overholdes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende effekt.

Endelig vil der skulle fastsættes nærmere regler om, hvordan en række begreber og definitioner, der anvendes i DAC7, vil skulle fortolkes, samt regler, der gennemfører direktivets regler om identifikation af de sælgere, der vil skulle indberettes om. Dette vil enten skulle se ved lovgivning eller ved bekendtgørelse i medfør af en ny bestemmelse i lovgivningen.

For så vidt angår udveksling af oplysninger, vil DAC7 skulle føjes til listen i skattekontrolloven over henvisning til direktiver, hvorefter der skal udveksles oplysninger.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Det er ikke umiddelbart muligt at lave et nærmere skøn over de statsfinansielle konsekvenser af forslaget.

I det omfang forslaget om automatisk indberetning af indtjening gennem digitale platforme reducerer skatteundgåelse eller skatteunddragelse, vil det kunne medføre et merprovenu. I det omfang forslaget vil kunne hjælpe skattemyndigheder med bedre og mere effektivt at opkræve skatter, vil det også kunne have positive statsfinansielle konsekvenser. Konsekvenserne vil dog blive vurderet nærmere i forbindelse med fremlæggelsen af eventuelle forslag.

Ifølge Kommissionens forslag ventes betydelige engangsomkostninger og løbende omkostninger til udvikling og drift af IT-systemer i forbindelse med gennemførelsen af den automatiske indberetning på EU-plan for både operatører og skatteadministrationer. Af hensyn til omkostningseffektiviteten tilskyndes medlemsstaterne til at muliggøre digitale indberetning og sikre interoperabilitet mellem systemerne og på dataniveau mellem de digitale platforme og skatteadministrationerne i det omfang, det er muligt.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Afhængigt af det endelige forslags indhold kan initiativet indebære administrative byrder for erhvervslivet, idet reglerne vil forpligte operatører af digitale platforme til automatisk at indberette oplysninger til den kompetente skattemyndighed.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (OBR) har vurderet, at direktivforslaget vil medføre administrative konsekvenser på under 4 mio. kr. årligt.

8. Høring

Direktivforslaget blev den 24. juni 2020 sendt i høring hos:

Advokatsamfundet, Andelsboligernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Business Denmark, CEPOS, Cevea, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – OBR, Finans Danmark, Finanstilsynet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Fritidshusejernes Landsforening, FSR – danske revisorer, Grundejernes Landsforening, Horesta, IBIS, Justitia, KRAKA, Landbrug & Fødevarer, Landskatteretten, Lejernes Landsorganisation, Mellempøkeligt Samvirke, RockwoolFonden, SEGES, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefaglig Forening.

Advokatrådet bemærker, at hvis direktivet skal omfatte udlejning af værelser, skal formuleringerne ”Fast Ejendom” inkludere: ”herunder en del af en Fast Ejendom.”

Endvidere foreslår Advokatrådet, at det præciseres, hvor længe de registre, platformsoperatørerne skal føre over de skridt, der er taget til gennemførelse due diligence og indberetning efter direktivforslaget, skal opbevares.

Danske Advokater bemærker, at videregivelse af oplysninger mellem myndigheder, herunder mellem myndigheder i forskellige medlemsstater, ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn alene bør ske, hvis det er nødvendigt, og hvis formålet hermed ikke kan opnås ved mindre indgribende midler. For så vidt angår direktivforslagets brede anvendelsesområde, anmoder Danske Advokater således om en nærmere begrundelse herfor. I forlængelse heraf anfører Danske Advokater, at det bør fremgå direkte af direktivet, at der er adgang til, at en skatteyder i alle tilfælde kan få prøvet – enten ved en domstol eller en forvaltningsmyndighed – om betingelserne for udveksling af oplysninger er opfyldt.

Danske Advokater anfører, at tab som følge af evt. brud på fortroligheden, f.eks. brud på datasikkerheden, bør omfattes af myndighedernes objektive erstatningsansvar. I forlængelse heraf finder Danske Advokater det betænkeligt, at forslaget indebærer, at virksomhedernes forretningshemmeligheder kan og vil blive udvekslet med andre medlemsstaters myndigheder i forbindelse med fælles revisioner. Endvidere foreslår Danske Advokater, at omfanget af tavshedspligten skal følge loven i det land, som har indsamlet oplysningerne, og ikke i det land, der modtager oplysningerne.

I forhold til reglerne om, at medlemslandes skattemyndigheder kan være til stede i Danmark og ”interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter”, finder Danske Advokater, at det bør præciseres, hvilke retssikkerhedsforskrifter der er gældende for et sådant ”interview”, og hvad formålet med et sådant interview er.

Dansk Erhverv ønsker en mere effektiv og ensartet håndhævelse i EU, og støtter forslaget om, at digitale platforme skal indsamle og indberette en række oplysninger om deres brugere til skattemyndighederne, samt at skattemyndighederne derefter skal udveksle de pågældende oplysninger med de øvrige EU-lande.

DI ser overordnet meget positivt på hensigten om at opnå et endnu mere robust og effektivt skattesystem i EU-landene.

DI opfordrer til, at reglerne om platformes indberetning i direktivet fuldt ud harmoniseres, så reglerne reelt bliver ens i landene, og at der udformes en fælles standardformular, som kan benyttes ved indberetning i alle EU-landene. Desuden udtrykker DI bekymring for, om reglerne effektivt kan håndhæves over for platforme med aktivitet i EU i de tilfælde, hvor platformene er etableret udenfor EU, da der ellers vil være et incitament til at etablere platformsvirksomheder udenfor EU.

DI anfører desuden, at det bør overvejes at indsætte en bundgrænse baseret på minimumssalgsvolumen fra tredjemand, antal eksterne udbydere eller lignende, så de mindste platforme ikke pålægges administrative byrder med indrapportering, og at definitionerne af ”Platform” og ”Relevant Aktivitet” præciseres.

Herudover efterlyser DI præcisering af en række yderligere begreber og samlet information om anvendelsen af begreberne i de enkelte EU-lande, og bemærker, at platforme ikke nødvendigvis har oplysninger om eksistensen af en brugers faste driftssteder i hver af de respektive EU-lande, og hvor et sådant fast driftssted er beliggende. Endelig anfører DI, at virksomheder påpeger, at det ikke er realistisk at forvente, at alle platforme vil være i stand til at afgøre, om de oplysninger, der er indsamlet om brugerne, er pålidelige, ved hjælp af alle de oplysninger og dokumenter, der er tilgængelige for den indberettende platformsoperator.

Digitaliseringsstyrelsen finder, at udkastet til forslag til direktiv i relevant omfang er udformet i overensstemmelse med principper for digitaliseringsklar lovgivning. Digitaliseringsstyrelsen anfører videre, at det med fordel kan søges nærmere konkretiseret, hvad de forventede omkostninger vil være for skattemyndighederne til at udvikle den nødvendige it-understøttelse til modtagelse og udveksling af indberetninger, og at hvis muligheden for at undtage mindre platforme og lejlighedsvis sælgere undersøges, kan en sådan undersøgelse inddrage fordele og ulemper i forhold til opfyldelsen af direktivets målsætning afvejet mod øvrige hensyn.

FSR – danske revisorer anfører mht. standarden for forudsigelig relevans, at en sådan standard synes hensigtsmæssig, idet dette formodes at begrænse informationsanmodningerne. Mht. afgrænsningen af indberetningspligtige platformoperatører finder FSR – danske revisorer, at den rammer bredt, da den også rammer operatører, der ikke er hjemmehørende i EU, og at det er relevant at overveje, om indberetningspligten står mål med effekten.

FSR – danske revisorer anfører, at definitionen af platformoperatører vil kunne omfatte al fra store platformsooperatører til mindre ”ikke-professionelle” organisationer, og det foreslås, at salg mellem forbrugere ikke omfattes. FSR – danske revisorer finder endvidere, at forslaget om, at der ikke skal ske indrapportering af relevant aktivitet fra en sælger, der er ansat af en platformsooperator eller en enhed, der er forretningsmæssig forbundet med denne, mens der er indberetningspligt, hvis der er tale om eksterne sælgere, fører til en u hensigtsmæssig mulighed for at omgå indberetningspligten. Undtagelserne fra definitionen af, hvad en platform er, anser FSR – danske revisorer for vanskeligt at afgrænse.

I forhold til procedurerne for due diligence påpeger FSR – danske revisorer, at det kan være svært for platformoperatørerne at indhente samt efterprøve korrektheden af oplysninger om sælgernes faste driftssteder i EU med angivelse af hver af de respektive medlemsstater, hvor et sådant fast driftssted er beliggende.

I forhold til fælles revisioner mener FSR – danske revisorer, at procesreglerne i landet, hvor kontrollen udføres, bør være de gældende.

Landbrug & Fødevarer anfører, at de foreslåede regler om, hvor en sælger anses for at være hjemmehørende, kan give anledning til dobbelt indberetning, og der efterspørges en oversigt over, hvilke lande der udsteder matrikelnummer, da de skal indsamles, hvis der er udstedt et sådant. I forhold til undtagelsen for indberetning om det offentlige som sælger

anfører Landbrug og Fødevarer, at det kan være vanskeligt at afgøre, om en sælger i juridisk forstand skal anses for en offentlig enhed.

Direktivforslaget lægger op til, at sprogordningerne for en fælles revision aftales af de involverede kompetente myndigheder. Dette bør efter Landbrug og Fødevarer opfattelse kun gælde kommunikation mellem landenes skattemyndigheder, idet kommunikationen med virksomheden bør ske på sproget i det land, hvor virksomheden er etableret.

Landbrug & Fødevarer finder det hensigtsmæssigt at indarbejde et krav om fælles standardiserede indberetningsformularer, at det bør sikres at platformsoperatorerne ikke bliver indberetningspligtige af oplysninger, som allerede er indberetningspligtige efter anden regulering. Endelig mener Landbrug og Fødevarer, at det af hensyn til små og mellemstore virksomheder bør overvejes helt at fritage de mindste platformsoperatorer for indberetningspligten.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På baggrund af indledende drøftelser ventes der generelt bred opbakning til forslaget og dets formål fra de fleste medlemslande.

Det forventes dog, at landene vil have forskellige holdninger til, hvilke aktiviteter der skal omfattes af indberetningspligten. Disse forskellige holdninger har baggrund i landenes forskellige skattesystemer og i hvilke aktiviteter, der er helholdsvis skattepligtige og skattefrie i de enkelte lande.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for direktivforslaget, som vil betyde, at medlemsstaterne vil kunne opnå et højere vidensniveau om aktiviteter inden for dele- og platformsokonomi også i de enkelte medlemsstater, end der vil kunne opnås ved nationale regler på området. Det vurderes således, at et fælles regelsæt vil være mere effektivt til at bekæmpe skatteundgåelse end et nationalt baseret regelsæt.

Det vurderes, at forslaget kan medvirke til at øge gennemsigtigheden i forhold til nye forretningsmodeller (platformsokonomi) og grænseoverskridende aktiviteter. Med forslaget øges medlemsstaternes muligheder for at opdage skatteundgående adfærd og i højere grad sikre, at der sker korrekt beskatning af indtægter opnået via såvel indenlandske som udenlandske platforme.

Forslaget vil i øvrigt kunne have en præventiv effekt, idet den foreslåede indberetningspligt og efterfølgende udveksling af oplysninger landene imellem vil kunne afholde såvel juridiske som fysiske personer fra at unddrage beskatning, da opdagelsesrisikoen alt andet lige vil stige.

For så vidt angår indberetning og udveksling af oplysninger om salg af varer, vil forslaget føre til, at der i et vist omfang vil blive foretaget indberetning og udveksling af oplysninger, som er irrelevante for skattemyndighederne. Dette gælder privates salg af personlige

ejendele. Dette fører til unødige byrder for platformene og skattemyndighederne. I arbejdet med forslaget bør det således overvejes, om disse irrelevante oplysninger kan begrænses.

For så vidt angår indberetningspligten for platforme i tredjelande uden faste driftssteder i EU, må denne forventes ikke i væsentligt omfang at kunne håndhæves, medmindre der findes metoder til effektivt at sanktionere manglende registrering og indberetning. Regeringen mener, at det i arbejdet med forslaget bør uddybes, hvorledes indberetningspligt for platforme etableret i tredjelande uden fast driftssted i EU håndhæves effektivt, så der ikke indføres regler uden effekt i praksis.

Regeringen finder, at justeringerne af de gældende regler i det eksisterende DAC vil bidrage til at skabe større klarhed, fjerne fortolkningstvivel og smidiggøre samarbejde landene imellem.

11. Indstillinger

Det indstilles, at man fra dansk side:

- Kan acceptere forslaget eller et kompromis på grundlag af dette forslag.
- Arbejder for at forslaget, for så vidt angår salg af varer, justeres, så indberetningen og udvekslingen af irrelevante oplysninger begrænses.
- Arbejder for at det uddybes, hvorledes en indberetningspligt for platforme etableret i tredjelande uden fast driftssted inden for EU vil kunne håndhæves effektivt

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.